

Sygn. akt V KO 123/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 272 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 stycznia 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego

w P. prowadzonej pod sygn. akt XVI K (...),

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 544 § 1 k.p.k.

postanowił

stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...).

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął przekazany przez Sąd Apelacyjny w (...) pismem z dnia 24 listopada 2020 r. wniosek skazanego M. P. z dnia 6 listopada 2020 r. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P. o sygn. XVI K (...) i Sądu Apelacyjnego w (...) o sygn. II AKa (...), który pierwotnie złożony został w Sądzie Okręgowym w P. (przekazanie do Sądu Apelacyjnego pismem z dnia 18 listopada 2020 r.).

Po przeprowadzeniu analizy dołączonych do przekazanego wniosku akt sprawy o sygn. XVI K (...) Sądu Okręgowego w P. należało zauważyć, co następuje.

Sąd Najwyższy nie jest właściwy ani rzeczowo, ani miejscowo do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie wnioskiem tym – sporządzonym osobiście przez skazanego – objętej.

Wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt XVI K (...), zaskarżony został wyłącznie apelacją pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. sp. z o.o. z siedzibą w G.

Nie doszło natomiast do skutecznego zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji przez oskarżonego o czym przesądziły prawomocne decyzje zawarte w postanowieniach Sądu Apelacyjnego w (...):

- z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt II AKz (...), o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt XVI K (...), w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminów zawitych (k. 1133-1134);
- z dnia 24 października 2018 r., sygn. akt II AKz (...), o utrzymaniu w mocy zarządzenia upoważnionego Sędziego Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt XVI K (...), o odmowie przyjęcia apelacji (k.11371138);
- z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt II AKz (...), o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II AKz [...], w przedmiocie pozostawienia bez rozpoznania zażalenia na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 lipca 2018 r., sygn. akt XVI K (...), o odmowie przyjęcia apelacji (k. 1156-1157);
- z dnia 13 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKz (...), o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt III KO (...), w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na zarządzenie z dnia 17 lipca 2018 r. o odmowie przyjęcia apelacji oskarżonego w sprawie XVI K (...) Sądu Okręgowego w P. (k. 1310-1311).

Z kolei apelacja wniesiona na niekorzyść oskarżonego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego została skutecznie cofnięta na rozprawie apelacyjnej (postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 czerwca 2019 r. – k.1321 *verte*).

Tym samym prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej M. P. w postępowaniu, którego dotyczy wnioski o wznowienie, był prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt XVI K (...).

Za oczywiste uznać przy tym należy, że w wypadku uprawomocnienia się orzeczenia sądu pierwszej instancji na skutek pozostawienia przez sąd odwoławczy

wniesionej apelacji bez rozpoznania, wobec jej cofnięcia przez wnoszącą ten środek stronę, prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 544 k.p.k. jest orzeczenie sądu pierwszej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2015 r., II KO 54/15). Jak to trafnie wskazał Sąd Najwyższy w innym swoim judykacie (postanowienie z dnia 28 kwietnia 2010 r., II KO 114/09, OSNKW 2010, z. 8, poz. 72), który ten skład w całej rozciągłości podziela, „pozostawienie środka odwoławczego bez rozpoznania (analogicznie - utrzymanie w mocy zarządzenia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego) przez sąd odwoławczy nie pozbawia właściwości tego sądu do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem sądu pierwszej instancji, które nie zostało poddane merytorycznej kontroli odwoławczej na skutek wskazanej wyżej decyzji procesowej”.

Ponieważ w niniejszej sprawie, co wynika z przedstawionych wyżej zaszczości, Sąd Apelacyjny w (...) takiej merytorycznej oceny wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt XVI (...), nie przeprowadził, zgodnie z treścią art. 544 § 1 zd. 1 *in fine* k.p.k. to ten Sąd, a nie Sąd Najwyższy właściwy jest do orzekania w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu okręgowego.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.